

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

Ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Αἱ ἐν Καίφῳ ἑλληνικαὶ συντεχνίαι ἀπέστειλαν εἰς τὴν Α. Μ. τὸν βασιλέα 30,000 φράγκων, ὅπως χρησιμεύσῃσι διὰ βραδεία ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, ὅτινες ἤθελον ἀριστεύσει εἰς τὴν πρῆτην κατὰ ξηρὰν μάχην· ἐν ἣ δὲ περιπτώσει δὲν γίνηται πόλεμος, τὰ χρήματα γὰ διατεθῶσιν ὑπὲρ τοῦ πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλλην. γραμμάτων Συλλόγου.

Ἵπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἰς τὴν Τεργέστη ὁμογενεῖς συνεισέφερον δι' ἑράνου φρ. 18,351.55.

Ἐκ χοροῦ δοθέντος ἐν Βραβίλα ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἰσεπράχθησαν φρ. 10.595.

Ὁ ἐν Μασσαλία Ἕλληνας κ. Δημήτριος Βασιλείου ἀνηγγεῖλεν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν ναυτικῶν ὅτι διαθέτει 10,000 φράγ., ὅπως διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς ἀξιωματικούς καὶ ναύτας τοῦ πολεμικοῦ ἀποπολοῦ ἢ τορπιλλοφόρου, ὅπερ πρῶτον ἤθελε κυριεύσει ἢ καταστρέψει· θεωρητικὸν πλοῖον δυνάμει, καθ' ἣς ὁ βασιλεὺς τῶν ἑλλήνων ἤθελε κηρύξει πόλεμον ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ σήμερον.

Οἱ ὁμογενεῖς τῆς ἐν Ῥουμανίᾳ πόλεως Φαλταίου διωργάνωσαν ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ χορὸν μετὰ λαχείου, ἐξ οὗ εἰσεπράχθησαν περὶ τὰ 1,000 φράγκα.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Κερκώρας ἐψήφισε συνδρομὴν ἐκ φρ. 300 ὑπὲρ τῆς εταιρίας τῶν φυλακῶν.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ἐν τῷ γνωστῷ γερμανικῷ περιοδικῷ «Ἀποθήκη τῆς ἡμεδαπῆς καὶ ἀλλοδαπῆς φιλολογίας» (Magazin für die Literatur des In- und Auslandes) ὁ καθηγητὴς κ. Αὐγουστος Βόλτζ δημοσιεύει ἐπικρίσιν α') τῆς ἑλληνικῆς μεταφράσεως τοῦ «Γουλιέλμου Τέλλου» τοῦ κ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ, ἣτις μετὰ τοῦ «Νάθαν» ἀποτελεῖ τὸν θ' τόμον τῶν Ἀπάντων αὐτοῦ, καὶ β') τῆς εἰς τὴν γερμανικὴν ὑπὸ τοῦ κ. Ο. Α. Εἰσσην μεταφράσεως τοῦ «Δούκα», τραγωδίας πενταπράκτου τοῦ αὐτοῦ διακεκριμένου Ἑλλήνου λογιῶ.

— Εἰς τὴν ἐν Παρισίαις Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιγραφῶν ὁ κ. Leopold Hugo ἀπέταίλε μικρὸν τι ἀρχαῖον ἀνάγλυφον, ὅπερ εἶχεν εὐρεῖ ἐντετυχιμένον εἰς τὸν τοῖχον οἰκίας τινὸς αὐτοῦ ἐν Enghien. Τὸ ἀνάγλυφον τοῦτο, ἔχον ὕψος 20 ὑφακτομέτρων καὶ πλάτος 23, παριστάνει ἄνδρα ἐπιπικον, οὗ τινος ὁ ἦπος ἐν φαινομένῃ ἀτρεμῇ στρέφει τὴν κεφαλὴν πρὸς κορμὸν δένδρου, περὶ ὃ περιελλίσσεται ὄφις. Ὁ ἦπος ἔχει τὴν κεφαλὴν ἀσκεπῆ, περὶ δὲ τοὺς ὤμους φέρει χλαμύδα πολυτελεῖ ἱμπερορημένην εἰς τὸν ἔτερον αὐτῶν. Ἐκ τῆς ὄλης ὄψεως ὁ ἦπος φαίνεται ὡς ἐπισημὸν τι πρόσωπον. Κάτωθεν τοῦ ἀναγλύφου ὑπάρχει ἐπιγραφή τριστίχος, ἣς τινος ὁ μὲν πρῶτος στίχος, καλῶς διατηρούμενος, ἔχει οὕτω: Σά τ υ ρ ο ς καὶ Διόνυσος. Ἀλλὰ μέρος τοῦ δευτέρου εἶνε ἐφαρμένον, οἱ δὲ μόλις διακρινόμενοι χαρακτῆρες πιθανὸν νὰ ἀπετέλουν τὰς λέξεις: Ἀπόλωνι ἢ Ποσειδῶνι θεῶ ἐποίουν.

— Ὁ πρίγκηψ διάδοχος τῆς Γερμανίας ἠγάρασεν ἐσχάτως ἀντὶ 250,000 φράγκων τὸν μεγαλοπρεπῆ πίνακα τοῦ Ρούδενς, τὸν παριστῶντα τὸν Ποσειδῶνα καὶ τὴν Ἀμφιτρίτην. Ἡ εἰκὼν ἀνῆκε τέως εἰς τὴν συλλογὴν τοῦ κόμητος Schönborn ἐν Βιέννῃ.

— Ἐσχάτως ἐγένετο ἐν Παρισίαις ἐκθεσις ὁδρογραφῶν (aquarelles). Ἐξ ὧν μία, γραφεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Louis Leloir, ἐπωλήθη ἀντὶ φράγκων 30,000.

— Ἡ «Nouvelle Revue» ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς τῆς 1 Μαρτίου ἀρχεῖται δημοσιεύουσα τὸ τελευταῖον ἀνεκδοτὸν μυθιστόρημα τῆς Γεωργίας Σάνδ, φέρων τίτλον «Albine».

— Πρὸ δύο περίπου μῶν ἀνεγράψαμεν κατὰ τὴν γερμανικὴν ἐφημερίδα «Vossische Zeitung» ὅτι παρὰ τὴν πόλιν Saqqarah ἐν Αἰγύπτῳ, πρὸς βορρᾶν τῆς θέσεως, ἐν ἣ ἔκειτο ἡ ἀρχαία Μέμφις, ἐξεφώθησαν δύο νέα πυραμίδας, ἀνήκουσαι εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς ΣΤ' Δυναστείας, ὧν οἱ ἐσωτερικοὶ τοῖχοι ἦσαν κεκαλυμμένοι ὑπὸ πολλῶν χιλιάδων ἐπιγραφῶν. Ἐκτοτε ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος ἀνυπομό-

νοῖς περιέμενε λεπτομερεστέρας πληροφορίας περὶ τῆς σπουδαίας ταύτης ἀνακαλύψεως. Τὰς πληροφορίας ταύτας παρέχει νῦν ἐπιστολή τις ἐκ Καίφου ἀπὸ Ἁ Φεβρουαρίου, ἣν ὁ Brugsch βέης, ἐπιμελητὴς τοῦ ἐν Βουλαῖ μουσεῖου, ἀποστέλλει εἰς τὴν αὐτὴν γερμανικὴν ἐφημερίδα.

Γνωστὸν ὅτι αἱ πυραμίδας εὐρίσκονται πάσαι ἐν τῇ μέσῃ Αἰγύπτῳ, εἰς τὴν ἀριστερὰν ὄχθην, ἥτοι πρὸς δυσμὰς τοῦ Νείλου, μετὰ τοῦ Δέλτα καὶ τοῦ Fayoum. Γνωσταὶ ὑπάρχουσι μέχρι τοῦδε περὶ τὰς ἑκατὸν, ὧν ἐπισημότεραι εἶνε αἱ τρεῖς μεγάλας, αἱ κείμεναι εἰς 16 χιλιομέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ Καίφου, ἐκ τῶν ὁποίων πάλιν ὑψηλότερα εἶνε ἡ τοῦ Χέοπος. Τὰ ἐκ τιτανῶδων λίθων ὄρη ταῦτα, ἅτινα ἐχρησίμευσαν ὡς τάφοι τῶν Φαραῶ, εἶνε τοσοῦτον γιγάντια, ὥστε φαίνονται ἐξ ἀποστάσεως δύο λευγῶν, μίαν δὲ λεύγαν ἀπέχων τις ἀπ' αὐτῶν νομίζει ὅτι εὐρίσκεται εἰς τοὺς πρόποδας τῶν ἴσων διασπόζοντες τῆς κοιλιάδος.

Αἱ ἄλλαι πυραμίδες εἶνε τεταγμέναι κατὰ ομάδας μάλλον ἣ ἦσαν ἄλλῃλων ἀπεχούσας, καὶ ὀνομαζομένης ἐκ τῶν σημερινῶν χωρίων, ἅτινα κείνται κατὰ μῆκος τοῦ Νείλου. Διευθυνόμενος τις πρὸς τὸ νοτιοανατολικὰ ἀπαντᾷ τὰς πυραμίδας τοῦ Saqqarah, δέκα τὸν ἀριθμὸν· ἔπειτα ἔρχονται αἱ τέσσαρες τοῦ Dachour, τελευταῖαι δὲ αἱ τοῦ Malanah καὶ Meitoum. Ἵπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλαι ἐντελῶς καταβεβασαίαι καὶ ὑπὸ τῆς ἀμμου καλυφθεῖσαι.

Αἱ τελευταῖαι αὗται, μνημεῖα ἱστορικῆ μεγάλης ἀξίας, προσέβλεψαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἰδιαζόντως τὴν προσοχὴν τοῦ Mariette βέη. Αἰσθανόμενος δὲ ἐγγίζοντα τὸν θάνατόν του ὁ διάσημος αἰγυπτολόγος ἀνέθηκεν εἰς τὸν Brugsch βέην τὴν ἐξακολουθησὺν τῶν ἀνασκαφῶν, ἃς εἶχεν ἀρχίσει εἰς τοὺς πρόποδας τῆς λυβικῆς διαρᾶδος, ἐν τῷ εὐρεῖ ἐκείνῳ πεδίῳ τῶν πυραμίδων, ὅπερ εἶχεν ἔτι ἀτελῶς ἐξερευνηθῆ.

Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1880 τῇ ὁδηγίᾳ τοῦ Mariette ὁ Brugsch βέης, βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του ἐνηργήσας τὴν ἔκκωσιν τῶν τριῶν πυραμίδων, τῶν κείμενων πρὸς δυσμὰς τοῦ Saqqarah. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ πρὸς τὴν «Vossische Zeitung» ἀφηγγεῖται ὅτι εἰσεχώρησεν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν δύο τούτων φαραωνικῶν τάφων, ὅτινες ἄλλως εἰσὶ λίαν βεβλαμμένοι. Ὁ εἰς τούτων εἶνε ἡ πυραμὶς τοῦ Φαραῶ Arhriops, ὃν ἀναφέρει ὁ Μανέθων ὑπὸ τὸ ὄνομα Μερίας Ἀπαπος, καὶ ὅστις ὄπτηρξεν ὁ ἰσχυρότατος τῶν βασιλέων τῆς ΣΤ' Δυναστείας. Ὁ Brugsch βέης λέγει ὅτι δὲν ἐπισκέφθη παρὰ τὴν αἴθουσαν τὴν πρὸ τοῦ νεκρικοῦ θαλάμου, ἣς ὁ δυτικὸς τοίχος καλύπτεται ὑπὸ ἐπιγραφῶν, ἃς ἤδυνῆθη νὰ ἀναγνώσῃ· ἀλλὰ δὲν ἀνεκάλυψεν ὅμως ἀκόμη οὔτε τὴν σαρκοφάγον, οὔτε τὴν βασιλικὴν μούμιαν, περὶ ὧν τὸ Μουσεῖον τοῦ Βουλαῖ ἔχει γραπτὰς ἀκριβεῖς πληροφορίες.

Ἡ πυραμὶς αὕτη φέρει τὸ ὄνομα «Menposet», ὅπερ εἰς τὴν αἰγυπτιακὴν γλῶσσαν σημαίνει «καλὴ θέσις». Ἡ δευτέρα πυραμὶς, ἣς τὴν εἰσοδὸν εὐρεν ὁ Brugsch βέης, εἶνε ἡ τοῦ υἱοῦ τοῦ Arhriops, Merenia. Ἐντὸς αὐτῆς εὐρε δύο σαρκοφάγους, ὧν ἡ μία καλύπτεται ὑπὸ ἱερογλυφικῶν ἀρίστων γραφῆς. Αὕτη εἶνε ἡ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐν αὐτῇ εὐρέθη ἡ βασιλικὴ μούμια, καλῶς ἔτι διατηρουμένη.

Ἡ ἄλλη, ἣτις εἶνε καὶ ἡ μικροτέρα σαρκοφάγος, δὲν ἠνεώθη ἔτι, ἐπειδὴ δὲ οὐδεμίαν φέρει ἐπιγραφήν, ἀγνοεῖται τίς εἶνε θεταμμένος ἐν αὐτῇ.

Κατὰ τὴν «Vossische Zeitung» ὁ Brugsch βέης ἐξακολουθεῖ δραστηρίως ἐν τοῖς πέριξ τοῦ Saqqarah τὰς ἐρεῦνας, ἃς δὲν ἤδυνῆθη νὰ περατώσῃ ὁ Mariette, καὶ αἰτινες ἀναμφιβόλως θὰ φέρωσιν εἰς φῶς τὰς πληροφορίας περὶ τῶν ἀρχαίων δυναστεῶν τῆς Αἰγύπτου.

— Ἐν Ἰταλίᾳ συνέστη ἄρτι ἐπιτροπὴ, ἣτις θὰ ἐνεργήσῃ ὑπὲρ ἀνεγέρσεως μνημεῖου εἰς τὸν κορυφαῖον ἱστορικὸν Ἄστυον Γάϊον Κρίσπον Σαλλουστίον ἐν τῇ πόλει Aquila. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀποτελεῖται ἐκ διαπρεπεστάτων ἐν τοῖς γράμμασιν ἀνδρῶν τῆς Ἰταλίας, μετέχουσι δ' αὐτῆς ἐκ μὲν τῆς Γαλλίας ὁ Βίκτωρ Οὐγκώ καὶ ὁ Ἰούλιος Σιμόν, ἐκ τῆς Γερμανίας ὁ διάσημος Κούρτιος καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων ὁ σοφὸς καθηγητὴς τῆς ἱστορίας κ. Κ. Παπαρηγόπουλος.

— Ἀγγέλλεται ὅτι ἐν Βερολίνῳ θέλει συνέλθει κατ' ἄβυστον πέμπτον διεθνὲς Συνέδριον Ἀσιανολόγων, ἣτοι τῶν

ἀπολογουμένων εἰς τὴν μελέτην τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν. Εἰς τὸ συνέδριον τοῦτο προσεκληθὴν νὰ μετὰσχη καὶ ὁ παρ' ἡμῶν διδάκτωρ κ. Σπυρίδων Παπαγεωργίου.

Ἐκ τῶν ἐν τῷ νεοσυστάτῳ μουσειῷ Μυκόνου τῶν Δηλιακῶν ἀρχαιοτήτων, γράφει ὁ «Παρνασσός», ὅπερ τελευταίως κατέταξεν ὁ ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Π. Καββαδίας, διακρίνοντάς ἐν μὲν τοῖς πλαστικῶν ἔργοις τῆς ἀρχαϊκῆς τέχνης 1) πανάρχαιον κολοσσιαῖον εἰδωλὸν Ἀρτέμιδος, πρωτοφανές καὶ πολὺτιμον ἔργον διὰ τὴν καλλίστην αὐτοῦ διατήρησιν, διὰ τὴν ἀρχαιότητα καὶ δι' ἣν φέρει ἀρχαιοτάτην ἐπιγραφὴν βουστοροφῶδον γεγραμμένην, ἐξ ἧς φαίνεται ὅτι ἀφείρωσεν αὐτὸ εἰς τὴν Ἀρτέμιδα Ναξία τις γυνὴ, Νικάνδρη τοῦνομα, 2) περὶ τῆς Ἀρτεμίδος, ἔργον καλλίστης διατηρήσεως καὶ ἐπιμελημένης τέχνης, μεγίστην ὁμοιότητα ἔχον πρὸς τὰ ἀνάγλυφα τῶν μετοπῶν τοῦ ἐν Σελινόντι ἀρχαιοτάτου ναοῦ, 3) πέντε ἀρχαῖα ἀγάλματα Ἀρτέμιδος, μεγάλῃ ὁμοιότητι ἔχοντα καὶ ἰονεῖ ὡς ὑπόδειγμα χρησιμεύσαντα πρὸς τὴν ἐν Πομπηῶν εὐρεθείσαν ἀρχαῖζουσαν Ἀρτεμιν, 4) κεφαλὴ πωγωνοφόρος, ἡ καλλίστη καὶ σπουδαιοτάτη τῶν μέχρι τοῦδε εὐρεθεισῶν ἐν Ἑλλάδι ἀρχαίων κεφαλῶν. Ἐκ δὲ τῶν ἔργων τῆς ἀμαζούσης τέχνης διαπρέπει σύμπλεγμα παριστῶν τὸν Ἄδην ἀρπάζοντα τὴν Περσεφόνην ἐκ τοῦ μέσου τῶν ἀκολουθῶν αὐτῇ νυμφῶν, ἐνῶ αὐτὰ κατεπισημειῖται τρέχουσι τῆδε κἀκεῖσε καὶ σπεύδουσι πρὸς βοήθειαν τῆς ἀρπαζομένης, ἔτι δὲ ὑπερυμνολογῆσαι κεφαλὴ γυναικὸς, φερομένης πέπλον ἐπὶ κεφαλῆς καὶ ἐκείνη κατὰ τὰλλα μεγάλην ὁμοιότητα πρὸς τὴν ἐν Φλωρεντίᾳ κεφαλὴν τῆς Νιδόρας. Ἐκ δὲ τῶν τῆς παρακμαζούσης τέχνης διακρίνονται κεφαλὴ Πτολεμαίου τοῦ Α' καλλίστης ἀλεξανδρινῆς ἐργασίας, γυναικεία; βωμιακὸς ἀνδρῖς, ὁμοιάζων ἐντελῶς τῷ γωαστῇ ἐν Πομπηῶν εὐρεθείσῃ Ρωμαίᾳ νεάνιδι, καὶ ἀνάγλυφον παριστῶν ἀνήθηρα σπαράσσοντα ἵππων. Ἐν τοῖς χαλκοῖς διακρίνεται ἀγαλματίον ἀνδρὸς ἀρχαιοτάτου, ὁμοιάζων ἐντελῶς πρὸς τοὺς ἐν Ὀλυμπίᾳ εὐρεθέντας ἡνιόχους, τρεῖς μικροὶ ταῦροι, ἱππάρχοι καὶ διάφορα ἔλασμα μετὰ λεπτοτάτων καὶ ὄρειοτάτων κοσμημάτων. Τέλος μεταξὺ τῶν πηλίνων διακρίνεται πανάρχαιον γυναικεῖον εἰδωλόν, ἵπποι ἀρχαίας τέχνης καὶ λυχνὸι μετ' ἐγγύλων παραστάσεως.

— Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἢ ἐν τῷ λιμένι Πειραιῶς ἐργαζομένην βυθοκόρος ἀνεύρεσεν ὄκτω ἀγκύρας λιθίνας κωνιακὰς τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων.
— Εἰς Ἐπίδαυρον πρόκειται νὰ ἐνεργηθῶσιν ἀνασκαφαὶ δαπαναῖς τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας.
— Ἐν Παλαιστίνῃ ἀνεκαλύθη ἐσχάτως ἄγαλμα Διὸς, ὅπερ μετηνήχθη εἰς Κωνσταντινούπολιν.
— Ὁ ἐρέτης κ. Γ. Δ. Ἀντωνόπουλος ἀγγέλλει τὴν προσηχτὴν ἐκδοσὴν μονογραφίας περὶ χρωκοπίας καὶ ἀποκαταστάσεως.
— Νεῖαι ἐφημερίδες ἐξεδόθησαν ἡ «Λύγχη», πολιτικοσατυρικὴ, καὶ ὁ «Ὀλυμπος».

BIBLIA

2325. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος γ'. Τόμος ΙΑ', 15 Μαρτίου 1881. Ἀριθ. 272 (220). Λεπτὰ 20. Ἀθήναι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6, 4^{ος}, σελ. 16. Περιεχόμενα: Ὁ χαρακτὴρ τοῦ Ἀμλέτου (Ἐκ τῶν τοῦ Paul Stapfer) ὑπὸ Δ. Βικέλα. — Ὁ ἱατρὸς Ἀντώνιος. [Μουσιχὸς Ι. Ρουφφίν. Μετάφρ. Ἀγγέλου Βλάχου]. — Οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιστήμης. (Ἐκ τῶν τοῦ Gaston Tissandier. Μετάφρ. Ἐλένης Σκ. Σούτσου). — Ἀσχημία. — Ἡ γαλακτοπνεῦσι θάλασσα. — Τὸ ἀδιάρρηκτον τῶν φρασιμάτων. — Δάνειον πνεύμα. — Ἀληθεῖαι. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλὴ καθ' ἑβδομάδα.
2326. Τὸ Σύμπαν. Μετ' εἰκονογραφίῶν. Ὑπό Σ. Κ. Θεοχάρη, ἐκδιδόντος Β. Σκοπούλου. Πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων. Μέρους δευτέρου, 1881. Βιβλιοπωλεῖον δ' «Κάδμος» Β. Σκοπούλου ἐν Πάτραις, ὁδὸς Μαϊζώνος, 12^{ος}, σελ. 143.
2327. Ταμῆον τῶν χρῶν καὶ ὄψεων τῶν ἀξιοματικῶν τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ καὶ αἰ κατ' αὐτοῦ ἀποστάσεις τῶν δικαστηρίων τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν καὶ Ἐφετών. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ, ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου, 1881, 8^{ος}, σελ. 52.
2328. Nouveau procédé pour la destruction du kermès du figuier. (Ceroplastes rus-

ci, Linn.). Par M. P. Gennadius. Paris. Εἰς 4^{ον}, σελ. 1-3.

2329. Ἐκθέσεις τῆς ἐν Καλάμαις ἀποστολῆς τοῦ Π. Γενναδίου. Ἐν Ἀθήναις, σελ. 1-16. [Ἐν τῇ Ἐκθέσει ταύτῃ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ὁ κ. Γενναδῖος λόγον ποιεῖται ἰδίως περὶ τῆς κομμειᾶσεως τῶν ἐσπεριδοειδῶν. Μετὰ μικρὰν ἱστορίαν τοῦ νοσήματος, ἐρχόμενος εἰς ἀκριβῆ περιγραφὴν αὐτοῦ ὑποδεικνύει τὰ αἷτια, ἅτινα παράγουσι τὸ νόσημα καὶ τέλος ἐν ἐκτάσει σχετικῇ ποιεῖται λόγον περὶ τῆς προλήψεως καὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ. Ἐν τέλει δὲ παραθέτει ὀλίγα τινὰ καὶ περὶ τῆς ψωριάσεως τῶν ἐσπεριδοειδῶν καὶ περὶ ἄνθρωπος].

2330. Neugriechische Grammatik nebst Sprachproben für die Fortbildung und Umgestaltung des Griechischen von Homer bis auf die Gegenwart. Rechtmässige deutsche Bearbeitung des Handbuchs to Modern Greek by Edg. Vincent and T. G. Dickson von Professor Dr. Daniel Sanders. Leipzig, Druck und Verlag von Breitkopf und Härtel. 1881. In 8^o, S. XIV und 296. [Ἡ νεοελληνικὴ αὕτη γραμματικὴ τοῦ Γερμανοῦ καθηγητοῦ κ. Δανιὴλ Σάνδερς συντάχθη καὶ ἀπευθύνεται κυρίως εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως ἐν Γερμανίᾳ, σκοπὸν δὲ προτίθεται νὰ διευκολύνῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἐκμάθησιν τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης διὰ συστήματος λίαν εὐμεθόδου καὶ ἐπιτυχούς. Ἐκ τοῦ προλόγου, ὃν ὁ συγγραφεὺς προτάσσει τοῦ ἀξιολογῆσαι ἐγγειριδίῳ, μεταφράζομεν ἐνταῦθα τὰ ἐπιόμενα: «Ἐν τῇ παρούσῃ αὐτῆς καταστάσει ἡ νεοελληνικὴ γλῶσσα ἔχει μεγίστην ἀξίαν διὰ τοὺς ἀσχολούμενους εἰς κλασσικὰς σπουδὰς καὶ τοὺς φιλολόγους, παραδόξως ὅμως ἀλιγωρήθη λίαν μέχρι τοῦδε. Πολλοὶ νομίζουσι ἔτι ὅτι ἐν Ἑλλάδι ὁμιλεῖται ἐφαρμένη τις διάλεκτος μεστὴ τουρκικῶν καὶ ἰταλικῶν λέξεων, καὶ αὐτῶν δ' ἔτι τῶν λογίων ὀλίγοι γνωρίζουσι πόσον ὀλίγον διαφέρει ἡ γλῶσσα τῆς Καινῆς Διαθήκης ἀπὸ τῆς τῶν σημερινῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων. Ἐπὶ διάστημα 1800 ἐτῶν αἰ ἐν τῇ ἐλληνικῇ γλώσσῃ συμβῆσαι ἀλλοιώσεις εἰνε βεβαίως ἦντον σημαντικαὶ ἢ αἰ συμβῆσαι ἐν τῇ ἀγγλικῇ ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Chaucer μέχρι Σαίξπηρ.

Εἰς τὸν περιηγούμενον τὴν Ἀνατολὴν ἢ γνῶσις τῆς νεοελληνικῆς εἰνε ὠφελιμωτάτη, διότι ἀπαλλάττει αὐτὸν τῆς ἀνάγκης διερμηνεῖν. Ἑλληνες εἰνε ὁ ἀπανταχοῦ ἐνταῦθα διετάγοντες τὸ ἐμπόριον, καὶ εἰς αὐτὸ δὲ τὸ Πέραν, τὸ μόνον ὑπὸ Εὐρωπαϊκῶν κατοικούμενον μέρος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἡ νεοελληνικὴ γλῶσσα εἰνε πολὺ ὠφελιμωτέρα ἢ ἡ τουρκικὴ.

Ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἡ γλῶσσα γίνεται καθαρωτέρα καὶ ἀρχαιωτέρα, ἀποβάλλουσα μὲν τὰς ἐν αὐτῇ τυχόν ὑπαρχούσας ξενικὰς λέξεις, προσλαμβάνουσα δὲ πάλιν μετὰ αἰῶνων πάροδον ἀρχαίους γραμματικὸς τύπους καὶ ἐκκαθαίρομένη τῶν ἀδοκίμων φράσεων καὶ ξενισμῶν ἢ ἀλλοιωσῶν δὲ αὐτῆ οὐδαμῶς περιορίζεται μόνον εἰς τὰς λογίας τάξεις τοῦ λαοῦ διὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι λίαν διαδεδομένην καὶ ἐμφοτον φιλομάθειαν.

Τὸ Α' τοῦ βιβλίου μέρος, ἡ κυρίως γραμματικὴ, περιέχει ποικιλίαν φράσεων ἐλληνικῶν μετὰ γερμανικῆς αὐτῶν μεταφράσεως ἐκ τῶν ἐν τῇ συνήθει συνομιλίᾳ παρουσιαζομένων.

Τὸ Β' μέρος περιέχει διαλόγους εἰς ἀμοτέρας ὠσαύτως τὰς γλώσσας, ἐν οἷς προσπάθεια καταβλήθη ὅπως μετὰ τῶν συνήθων γλωσσικῶν ἀσκήσεων μεταδοθῶσιν εἰς τὸν ἀναγνώστην καὶ ἀσφαλῆς εἰδήσεις περὶ Ἑλλάδος καὶ Ἑλλήνων, πρὸς δὲ καὶ ἐπιστολογραφίαν κατὰ τὸ ἐν τῷ καθ' ἡμέραν βίῳ ἐν χρήσει ὄρους.

Τὸ Γ' περιέχει εἰδήματα τῶν ἀλλοιωσῶν, ἃς ὑπέστη ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα ἀπὸ τοῦ 850 π. Χ. μέχρι τοῦ 1824 μ. Χ. δι' ἀντιπαράθεσιν τεμαχίων ἐκ τοῦ Ὀμήρου, Προδότη, Ξενοφώντος καὶ Πλουτάρχου μετὰ μεταφράσεως εἰς τὴν νεοελληνικὴν.

Τὸ Δ' περιέχει δείγματα τῆς σήμερον ἐν χρήσει ὑπαρχούσης γλώσσης. (Ἐσπερὶ τοῦ Κυρίου Σουσαμάκη ὑπὸ Ἀγγέλου Βλάχου, Σηναὶ ἐκ τοῦ «Ὀθέλλου» κατὰ μετάφρασιν Δ. Βικέλα, ἐκ τοῦ «Νήβαν» κατὰ μετάφρασιν Ἀλ. Ρ. Ραγκαβῆ, ἐκ τοῦ «Ραμπάχ» κατὰ μετάφρασιν Ἰω. Καμπουρόλου κ. ἄ.).

Τὸ Ε' καὶ τελευταῖον μέρος περιέχει ἱεξιλόγιον τῶν κοινωτέρων λέξεων, κατατεταγμένων εἰνε κατὰ τὴν ἐν τῇ χρήσει ἰσχύον αὐτῶν, εἰνε κατ' ἀλφαριθμητικὴν τάξιν.]

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

Table with financial data for Athens (ΑΘΗΝΑΝ) for March 1881. It includes sections for Government Bonds (Δάνεια τῆς κυβερνήσεως), Bank of Greece (Πιστωτικὰ καταστήματα Ἑταιρίαι), Exchange Rates (Συναλλάγματα), and various interest rates (Νομίσματα, ΠΑΡΙΣΙΩΝ, ΤΟΚΟΣ ΠΡΟΕΣΟΦΑΝΕΣΩΣ).

Ἀλληλογραφία τῆς Ἑστίας. κ. Ἀδελφ. Α. Φαλιτζῆ. Κατὰ τὴν ἐπιστολὴν ὑμῶν τὸ φύλλον ἀπεστάλη εἰς τοὺς κκ. Ἀδελ. Α, Ἀδ. Κ, Σ, Π, Χ, Μ, Ι, Μ, Α, Δ, Φ, Π, Μ, Ρ, Γ, Π. καὶ Θ. Γ. Αἰ παραγγέλλεται οὖν διὰ τὴν ἐφημερίδα «Σπάρταν» καὶ τὸν «Φοῖβον» ἐξετελεσθήσαν. Σὺς εὐχαριστοῦμεν μεγάλως διὰ τὰς εὐγενεῖς ὑμῶν προσπάθειας ὑπὲρ τῆς «Ἑστίας». — κ. Α. Β. Bonn, Σύντ. «Κλεισὺς» Τερψέστην. Ἀπεστάλησαν. — κ. Ρ. Π. Γερράκι. Ἐλήφθησαν. Οἱ 2 τόμοι τοῦ 1880 ἀπεστάλησαν ταχυδρομικῶς. — κ. Α. Ἄθηναι. Τοιαύτη παραγνώρισις τῆς ἀξίας συνέθη καὶ εἰς ἐπιστομῶν ἀκόμη συγγραφεῖς. Ὅτε κατὰ πρῶτον ὁ Βερναρδίνος Στανιέρης ἀνέγνωσε τὸ ἀριστογράμμά του, τὸ «Κατὰ Παῦλον καὶ Βιργινίαν» εἰς τὴν οἰκίαν τῆς κυρίας Νέκερ, εἰς ἣν παρευρίσκοντο οἱ ἐπισημότεροι τῆς Γαλλίας ἄνθρωποι, οὐ μόνον οὐδενὸς ἠρώτη ἑκάβη, ἀλλ' ἀπεναντίας ἐκπληκτικὸς καὶ τεθλιμμένος περὶ τὰ τέλη παρετήρησεν ὅτι αὐτὸς δ' αὐτὸν ἀναγίνωσκεν. Οἱ πλείστοι ἀνεγώρησαν, οἱ δὲ λοιποὶ ἀποκοιμήθησαν. Ὁ Βυρῶν αὐτὸς τῆς ἐσπέρας ἐκείνην ἐλησμόνησεν ἐκυτὸν ἀποφανθεῖ κατὰ τοῦ ἔργου. Μετὰ τινα καιρὸν ὁ ζυγάρφος Ὀράτιος Βερνὲ ἐπισκέπτεται τὸν συγγραφεῖ τὸν Πόλλου καὶ τῆς Βιργινίας, ἀκούει παρ' αὐτοῦ ἀναγινωσκόμενον τὸ ἔργον, καὶ συγκινημένος μέχρι δακρύων συγχαίρει τὸν συγγραφεῖ. Ὁ Βερνὲ ἔκρινε καλύτερον τοῦ Βυρῶν, τοῦ Θωμά, τῆς κυρίας Νέκερ ἀπόδειξις ὅτι τὰ ἔργα τῆς καρδίας δύνανται νὰ ἐκτιμηθῶσι καλύτερον καὶ ἀσφαλέτερον ὑπὸ τῆς καρδίας ἢ ὑπὸ τοῦ πνεύματος, καὶ ὅτι ὑπάρχουσι λεπτότητες καὶ καλλοναὶ, ἃς παρατρέχει ὁ σφραγιστὸς καὶ κριτικώτατος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἃς ἀντικαθίστανται ἢ ἀπλοικῆ ἄλλ' εὐαίσθητος καὶ τρυφερὰ καρδίᾳ. — κ. Α. Δ. Ροστιά. Τὸ φύλλον ἐστάλη ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου. — κ. Χ.

Π. Η. Ταγαρόκ. Συμφώνως τῇ πρὸς τὸν κ. Π. Δ. ἐπιστολῇ σας τὸ φύλλον ἐστάλη πρὸς τὸν κ. Α. Δ. εἰς Ῥοστιά. Τὸ τρίμημα τῆς συνδρομῆς ταύτης ὦ; καὶ τὸν ἐν τῇ πόλει σας τῇ εὐγενεῖ ὑμῶν ἐνεργεῖα ἐγγραφεῖτων παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ἐμβάσῃτε διὰ συναλλαγματοῦς. — κ. Γ. Σ. Μασσαλίαν. Τὰ πρὸς τὸν κ. Ι. Κ. φύλλα, ὧν ἡ ἀποστολὴ καθυστέρησεν ἐκ παραδρομῆς, ἀποστέλλονται τοῦ λοιποῦ τακτικῶς. — κ. Π. Σ. Ζάκωνθον. Ἡ συναλλαγματοῦς ἔληφθη. Οἱ δύο τόμοι ἀπεστάλησαν ταχυδρομικῶς. — κ. Ν. Μ. Κ. Ἄνδρον. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ σας ὑπέρησαν ὁ μόνον 10 φράγ. εἰς χαρτοσήμον, ἡμεῖς δὲ ἐξεδώκαμεν ἀπόδειξιν διὰ φρ. 12 μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ πληρωθῆτε καὶ τὸ μικρὸν ὑπόλοιπον, ὅπως συνέθη καὶ μετ' ἄλλους συνδρομητὰς. — κ. ΣΤ. ... Ἀθήναι. Ἐκ τοῦ Πλουτάρχου μανθάνομεν ὅτι ὁ Ἰανὸς, δαίμων τις ἢ βασιλεὺς πολιτικὸς καὶ κοινωνικὸς γενόμενος ἐν τοῖς πᾶσι παλαιῖς, μετέβαλε τὴν δίκαιαν ἐκ τοῦ θρησκείας καὶ ἀγρίου. Καὶ διὰ τοῦτο ἐπλάττον αὐτὸν ἀμυρπρόσωπον, ὧς περιποιήσαντα εἰς τὸν βίον αὐτοῦ ἐτέραν ἐξ ἐτέρας μορφῆν καὶ διαθέσιν. Τοῦ Ἰανὸς ὑπέρχε ναὸς ἐν Ῥώμῃ δίδυρος, ὃν πολέμου πύλην ἐκάλεον. Ἔθος δ' ἐπεκράτει νὰ εἰνε ἀνοικτὴ μὲν ὁ ναὸς ὅταν ἦτο πόλεμος, νὰ κλείεται δὲ ἅμα γενομένης εἰρήνης.

Συνδρομαὶ εἰς τὴν «Ἑστία» καθ' ὅλην τὴν Ἀγυπτὸν γίνονται δεκταὶ παρὰ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ. Δ. Βενετοκλαῖ. Αἱ συνδρομαὶ διευθύνονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας ἢ πρὸς τὴν διευθύνσιν τῆς «Ἑστίας», ἀποστέλλονται δὲ δι' ἐπιταγῶν, τραπεζικῶν γραμματίων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ἐλληνικῶν γραμματίων, χρυσοῦ, τραπεζικῶν γραμματίων τῆς Γαλλικῆς Τραπεζῆς ἢ γαλλικῶν γραμματίων τῆς Γραμματίου τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς καὶ Ῥωμικῶν χαρτονομίσματα εἰσὶν ἀπαράδεκτα.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[12 Μαρτίου (Πέμπτη) 1881]

Τηλεγραφικῶς ἠγγέλλθη εἰς τὴν Α. Μ. τὸν βασιλέα ὁ θάνατος τῆς θείας Αἰδοῦ πριγκιπίσσης Καρολίνας τῆς Δανίας. — Τὴν 25 Μαρτίου, λέγει ὁ «Αἴων», ἐπέτειον τῆς Ἑθνικῆς Παλιγγενεσίας, μετὰ τὴν νεομισμένην δοξολογίαν γενήσεται παρὰ τοῦ βασιλέως ἐπιθεώρησις τοῦ ἐν Ἀθίναϊς στρατοῦ, καθ' ἣν διανεμηθῆσονται αἱ σημαῖαι εἰς τὰ νέα τάγματα. Μετὰ τὴν παράδοσιν τῶν σημαῶν τινὰ μὲν τούτων θέλουσιν ἀναχωρῆσαι ἀμέσως ἐξ Ἀθηνῶν, διευθυνόμενα εἰς διάφορα σημεῖα τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, τὰς ἐπομένας δὲ ἡμέρας καὶ τὰ λοιπὰ. — Ἐν τῇ Βουλῇ ἐψηφίσθη προχθὲς τὸ νομοσχέδιον, δι' οὗ ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ καλέσῃ εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ πάντας τοὺς δι' οἰονόηποτε λόγον ἔξαιρεθέντας, πλὴν τῶν ἕνεκα σωματικῆς ἀνικανότητος. — Τὴν παρελθούσαν δευτέραν ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἡρασιπτοῦ κ. Παπαδιαμαντοπούλου μετέβη, εἰς τὸ παρὰ τοὺς Ἀσωμάτους στρατόπεδον καὶ παρέμεινεν ἐπὶ μίαν ὥραν, παρατηρῶν τὰ ἐκτελούμενα ὑπὸ τοῦ δ' λόχου τοῦ 20 τάγματος γυνάσσια λόχου. — Μανθάνομεν, γράφει ἡ «Παλιγγενεσία», ὅτι κατὰ τὰς μονήρεις περιδιαβάσεις τῶν αἰ ἈΑ. ΜΜ. συμπαιθῶς περιθάλλουσι πολλὰκις τοὺς ἐνδεεῖς ἡμῶν συμπολίτας. Κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον αἰ ἈΑ. ΜΜ. διερχόμενοι διὰ τῶν ταπεινῶν συνοικιῶν τοῦ Λυκαβητοῦ παρὰ τὸ ἄλσος τῶν πευκῶν συνήντησαν παίζοντα τὸν μικρὸν καὶ ζωηρὸν Ἀλέξανδρον Βασιλείου, υἱὸν τοῦ Ἰωάννου Βασιλείου ἐρίππου χωροφύλακος, καὶ διερώτων αὐτὸν, διατί τρέχει γυμνός. Τὸ μικρὸν ἀπήντησεν, ὅτι «ὁ πατέρας μόνις τὸν ἄρτον κερδίζει καὶ δὲν δύναται νὰ φροντίσῃ διὰ τὰ λοιπὰ». Κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ὁ πατὴρ τοῦ μικροῦ ἐπέστρεφεν ἐκ τῆς παρακειμένης πηγῆς, φέρων πλήρη ὕδριαν ἐπ' ὤμων. «Ἐστὴ δ' ἔκπληκτος ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν ΑΑ. ΜΜ. πρὸ τοῦ ταπεινοῦ οἴκισκου τοῦ καὶ εὐσεβάστως ἔχαιρέτησε» παρ' αὐτοῦ ἔμαθον ὅτι διατελεῖ εἰς δύσκολον θέσιν ἕνεκεν τῶν ἀναγκῶν τῆς πολυμελοῦς οἰκογενείας του, καὶ ὅτι καὶ αὐτὸν τὸν οἶκόν του ὑπεθήκευον, ἵνα δυνήθῃ ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰ τῆς οἰκογενείας του ἔξοδα. Αἱ ΑΑ. ΜΜ. ἐνθαρρύνουσι τὸν πτωχὸν χωροφύλακα ἠπαύσθησαν τὸν μικρὸν Ἀλέξανδρον καὶ ἀπεχώρησαν. Μετὰ τέσσαρας δὲ ἡμέρας μαθοῦσαι τὰ καθεκαστα ἰδιαίτερος, τὴν μὲν οἰκίαν τοῦ χωροφύλακος ἠλευθέρωσαν τοῦ χρέους, εἰς δὲ τὸν μικρὸν Ἀλέξανδρον ἐπεμφσαν τὴν ἀνάλογον ἐνδυμασίαν καὶ ὑπόδυσιν. — Διὰ βασι. διατάγματος διετάχθη ἡ σύστασις τοῦ 9 εὐζωνικοῦ τάγματος ἐν Κερκίρᾳ διοικητῆς δ' αὐτοῦ διορίσθη ὁ ταγματάρχης κ. Χρήστος Μπότζαρης. — Καταπλέει προσεχῶς εἰς Πειραιᾶ ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον κομίζον δύο πεδινὰς τηλεβολοστοιχίας Ἀρμυραγγ μετὰ τῶν βολῶν καὶ λοιπῶν χρειωδῶν. Τὰ τηλεβόλα ταῦτα διαλυόμενα εἰς τεμάχια εὐκόμιστα ὑπὸ ἡμῶν, δύναται νὰ χρησιμεύσωσι καὶ εἰς ὀρεινὸν πόλεμον. — Κατὰ τὴν εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ δουροῦ τῶν οικονομικῶν υποβληθεῖσαν κατὰστασιν τοῦ δημοσίου χρέους, τὰ ὑπὸ τοῦ Κράτους ὑφειλόμενα μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1880 ἀνέρχονται ἐν ὅλῳ εἰς δρ. 317,276,572· διανέμονται δὲ ὡς ἑξῆς:

Α'	δάνεια ἑξωτερικὰ	δρ.	97,209,250
Β'	« ἑσωτερικὰ	»	154,836,202
Γ'	προσωρινὰ	»	65,231,118

Ἐν ὅλῳ δρ. 317,276,572

Προστιθεμένου δὲ εἰς τὸ ποσὸν τῶν δρ. 317,276,572 καὶ τοῦ ἑξατάτου ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντος δανείου τῶν φρ. 120,000,000, τὸ ὅλον δημόσιον χρέος ἀνέρχεται εἰς δραχ. 451,676,572. — Δι' αὐστριακοῦ ἀτμόπλοίου ἐκομισθησαν πάλιν 340 ἱπποὶ τοῦ ἱππικοῦ καὶ πυροβολικοῦ. — Κατέπλευσεν ἐξ Ἀγγλίας εἰς Πειραιᾶ ἑξατμόπλοιον, κομίζον πολεμφοῦδα καὶ φορητὰ νοσοκομεία. — Τοῦ ἐνταῦθα πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας κ. Κόρβερ μετατεθέντος εἰς Βρασιλίαν, διορίσθη εἰς τὴν θέσιν του ὁ μέχρι τοῦδε αὐτοῦ πρεσβευτῆς κ. F. Clare Fordi. — Ἀπῆλθον εἰς Γαλλίαν 7 ὑπομηχανικοὶ καὶ βοθητοὶ μηχανικοὶ πρὸς παραλαβὴν τῶν τορπιλλοφόρων ἀτμακάτων. — Τὸ ἐν Λαμίας μηχανικὸν σωμα προητοίμασε τὰ ἀνγκαῖα πρὸς δούρωσιν τῆς πόλεως ταύτης μέτρα, αἱ δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου ἐργασίαι ἄρχονται λίαν προσεχῶς. — Ἐν Πάτραις ἐγένετο πανηγυρικῶς ἑναρξίς τῶν ἐργασιῶν πρὸς κατασκευὴν τοῦ λιμένος τῆς πόλεως ὑπὸ τῆς γαλλικῆς ἐταιρίας Μανιάκ.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1380.

[Τῷ πρώτῳ λύτῃ διορθῆσεται ἐν βιβλίῳ].

Τῆ ἀχτῆχῆχῆχοχ μχαχ ἐχῆχοχ ἐχνχ κχλχχχῆχ
εχαχρῆχῆχῆχ χοχ κχεροχ μχῆχς.
[Διὰ ν' ἀναγνωσθῇ ἡ ἀνωτέρω φράσις εἶνε ἀνάγκη ν' ἀντικατασταθῶσιν ἅπαντα τὰ ψηφία χ διὰ τῶν ἀναγκαίων γραμμάτων πρὸς συμπλήρωσιν τῆς φράσεως].

25 Φεβρουαρίου 1881.

Εἰς ἀσθίνης.

1381.

[Τῷ πρώτῳ λύτῃ διορθῆσεται ἐν βιβλίῳ].

Ἐκ τοῦ κατωτέρου πίνακος εὐρὲ συνήθη τινὰ παροιμίαν.

1.4. 5.6.	3.		7.
2.3.			
2.3.3. 5.	5.	4.4.	
1.3.		1.4.7. 8.9.9.	9.9.
2.9.	9.	1.4. 6.8.	7.
	2.		9.

Σημειώσεις. — Τὰ μὲν 24 τετραγωνίδια ὀριζοντιῶς λαμβανόμενα παριστάνουσι τὰ 24 γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου, οἱ δὲ ἐν αὐτοῖς ἀριθμοὶ τὴν τάξιν, ἣν κατέχει ἡ λέξις ἐν τῇ ζητούμενῃ παροιμίᾳ.

ΛΥΣΕΙΣ

1376.

Ἐκ τῶν δέκα πραγμάτων τὸ ὀλιγώτερον ἰσχυρὸν λογίζονται τὰ νέφη· εἰς ταῦτα ἔπονται ἀλλεπάλληλα ὁ ἄνεμος, τὸ ὄρη, ὁ αἰθέρας, τὸ πῦρ, τὸ ὕδωρ, ὁ ἄνθρωπος, ἡ μέθη, ὁ ὕπνος, ἡ λύπη, ἥτις λογίζεται τὸ ἰσχυρότατον πάντων. Ἴδου δὲ καὶ ἡ δικαιολογία τῆς κατατάξεως αὐτῶν.

1. Τῶν νεφῶν ἰσχυρότερος εἶνε ὁ ἄνεμος, ὅστις τὰ διώκει καθ' ἣν διεύθυνσιν πνέει.
2. Τοῦ ἀνέμου ἰσχυρότερα τὰ ὄρη, ἅτινα κόπτουσι τὴν ὀρμὴν του.
3. Τῶν ὄρων ἰσχυρότερος ὁ αἰθέρας, ὅστις μετασηματικίζομενος εἰς ἐργαλεῖα εἰσδύει εἰς τὰ σπλάγγνα τῶν καὶ ἀνοίγει τὰ πλευρὰ τῶν.
4. Τοῦ αἰθέρου ἰσχυρότερον τὸ πῦρ, ὅπερ τὸν ἀναλύει.
5. Τοῦ πυρὸς ἰσχυρότερον τὸ ὕδωρ, ὅπερ τὸ σβύνει.
6. Τοῦ ὕδατος ἰσχυρότερος ὁ ἄνθρωπος, ὅστις δύναται νὰ τὸ σταματᾷ καὶ τοῦ διδοῖ ὅταν θέλῃ διεύθυνσιν.
7. Τοῦ ἀνθρώπου ἰσχυρότερα ἡ μέθη, ἡ καθιστῶσα αὐτὸν ἀνίκανον πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν.
8. Τῆς μέθης ἰσχυρότερος ὁ ὕπνος ὁ διαλύων αὐτήν.
9. Τοῦ ὕπνου ἰσχυρότερα ἡ λύπη, ἡ ἀποδιόκουσα αὐτόν.
10. Πάντων ἰσχυρότατον ἡ λύπη.

1377.

Σύνταγμα - σάγμα.

1378.

Θ Υ Ρ Α
Υ Μ Η Ν
Ρ Η Μ Α
Α Ν Α Ξ

1379.

Monde-Démon.